

Nr 499

Av herr Lidgard m. fl., om förlängning av förordnande som docent.

(Lika lydande med motion nr 625 i Andra kammaren)

I utlåtande över motion föregående år angående viss förlängning av docentförordnanden under motivering att risk eljest föreläge att en del akademiska lärare och forskare skulle lämna den högre utbildningen till förmån för tjänster på annat håll uttalade statsutskottet att det vore angeläget att i avvaktan på resultatet av forskarutredningen noga taga till vara de möjligheter som nu finns för att behålla sådana kvalificerade forskare och lärare som kan behövas vid den framtida utbyggnaden av universitet och högskolor.

Forskarutredningen har för kort tid sedan avgivit sitt betänkande, men det torde vara ovisst när något praktiskt resultat av dess förslag avspeglar sig i lärosätenas personalstat. Uppenbart är emellertid att om man siktar till att öka antalet forskarutbildade personer måste man räkna med att behov kommer att föreligga av ett ökat antal kvalificerade lärare. En första åtgärd i detta hänseende är naturligtvis att ta vara på den personalkader som redan finns och hindra att den splittras.

Utskottet har framhållit att detta bör ske med begagnande av de möjligheter som nu finns. Dessa möjligheter torde vara synerligen begränsade, och framför allt är det osäkert om de står till förfogande just vid de tillfällen då tiden för ett docentförordnande utlöper.

Enligt vår uppfattning finns det knappast andra vägar att gå än att fullfölja forskarutredningens förslag från 1963 med förnyade förordnanden över stat. En sådan konstruktion kan rimligen inte medföra några negativa konsekvenser för yngre forskare som aspirerar på docenttjänster, eftersom förslaget i princip innebär en dubbling av docenturen i det ämne där detta befunnits lämpligt med hänsyn till det framtida behovet av forskarhandledare.

Då avsikten med förslaget inte är att bereda den enskilde docenten i första hand tillfälle till ytterligare forskning och meritering synes hinder icke böra möta emot att förena förlängning av förordnandet med skyldighet att i något vidgad omfattning medverka i forskarhandledning och undervisning, förslagsvis enligt de normer som gäller för professorer.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om åtgärder av innebörd att docentförordnanden i vissa fall förlänges i samma ordning som nu gäller i fråga om förordnanden på forskardocenttjänster.

Stockholm den 26 januari 1967

H. Bertil Lidgard (h)

Gunvor Stenberg (h)

Gudmund Ernulf (fp)

Thorsten Larsson (cp)